

е, че въ тоя моментъ, раздѣлящитѣ се търновци отъ огнищата си и окървавенитѣ трупове на тѣхнитѣ братя и бащи, за да идатъ въ М-Азия, като роби на Баязида и на неговитѣ страсти, въ Сливенъ ще сж видѣли не по-малко жалки развалини и сцени отъ тия въ Търново. Вѣроятно, Евтимий се е раздѣлилъ съ тѣхъ именно тукъ. Както се посочва, Евтимий е умрѣлъ въ Бачковския(?) мѣнастирь, и можемъ смѣло каза, че ако въ Сливенъ при тая дата сж били още здрави тукашнитѣ мѣнастири, той би съумѣлъ да остави коститѣ си въ единъ отъ тѣхъ, още повече, като ученикъ на прѣдшественника си патриарха Теодосия, който нееднократно е билъ въ сливенския Епикерневъ.

Не много слѣдъ окончателното падане на Шишмановото царство, идва редъ и на Страшимировото, което до тукъ, като васално, е съ край, свързанъ съ побѣдата надъ съюзенитѣ, главно френци и маджари, слѣдъ боя при Никополъ (септември 1396 г.). Подробноститѣ на това събитие сж извънредно интересни. Тоя съюзенъ походъ, както и послѣдующитѣ тия подъ Хуниадъ и Владиславъ, доказватъ колко е наивно да се мисли, че сами българитѣ можеха да отстоятъ срѣщу ураганнитѣ на врѣмето си малоазиатски пълчища ¹⁾.

¹⁾ Литературата по похода е извънредно богата. У насъ е популяренъ най-вече Шилтбергеръ, но по-пълни сж даннитѣ на Фроасаръ и маршала Бусико, — все участници и очевидци. Посрѣдствени и нови сж: Катона, Ашбахъ, Браунеръ, Кйолеръ, Кисъ и т. н. Послѣднитѣ трима погрѣшно твърдятъ, че боятъ е станалъ при Никюпъ (до Търново), а не при Никополъ (на Дунава). Въ Бусико, *le seigneur Grec qui possedoit Bodin* (1697. pp. 66—69) е Страшимиръ. Изразътъ „Grec“ значи: источно-православенъ. Въ похода сж взели участие: френци, маджари, нѣмци, чехи; власитѣ подъ Мирчо, сърбитѣ подъ Стефана; бошнацитѣ, а възможно и българитѣ, сж държели дволично поведение. Най-голѣма храбростъ сж показали френцитѣ, а маджаритѣ щомъ видѣли приближаването на Баязида, се разбѣгали прѣзъ глава. Сѣчъта е била голѣма, но отъ плѣненитѣ Баязидъ пощадилъ живота на богатитѣ рицари и на хубавитѣ момчета. Градътъ Вгеһарре на Фроасаръ ще е Рахово, а не Бѣлоградчикъ. Въ Бусико е ясно: Расо. Въ тоя походъ, Баязидъ ще е миналъ съ войскитѣ си надъ Пловдивъ, а не прѣзъ Сливенъ, ако и прѣди стигането си въ Никополъ да се отбилъ къмъ Търново. Съ васала си Стефанъ (сърби 15,000), Баязидъ се съединява въ долината на Осъмъ. Сърбитѣ подъ Стефанъ (Ireseh, Raizen, Sirfen и т. н.),